

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Jiříkové a soudců Mgr. Ing. Martiny Lacinové a Mgr. Jana Jursíka ve věci

žalobce:

██████████, narozený ██████████,
bytem ██████████,
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Ondřejem Dostálem,
sídlem Spálená 84/5, Nové Město 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

██████████, IČO: ██████████,
sídlem ██████████,
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Mulačem,
sídlem Riegrova 2668/6c, 370 01 České Budějovice,

zaplacení částky 105 564 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 1.12.2022, č.j. 27 C 338/2021-201

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 11 280 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem zamítl soud prvního stupně žalobu, na základě které se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení částky 105 564 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,50 % ročně z této částky od 8.8.2021 do zaplacení (výrok v odstavci I.) a o nákladech řízení rozhodl tak, že žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení před soudem prvního stupně částku 78 960 Kč (výrok v odstavci II.). Zaplacení shora uvedené částky se žalobce po žalovaném domáhal z titulu odpovědnosti žalovaného jakožto technického dozoru na stavbě. Žalovaná částka je představována částkou 31.350 Kč jakožto náklady vynaloženými žalobcem na zpracování znaleckého posudku znalcem Romanem Kučerou, částkou 43 270 Kč představující náklady na provedené pokrývačské práce při opravě střechy [redacted] a částkou 31 944 Kč, která představuje náklady vynaložené žalobcem za právní služby v souvislosti s reklamací vad díla. Soud prvního stupně po provedeném dokazování shledal, že mezi žalobcem jakožto objednatelem a společností CB-STAV, spol. s r.o. jakožto zhotovitelem byla dne 30.8.2017 uzavřena smlouva o dílo, na základě které se zhotovitel zavázal provést pro žalobce za sjednanou cenu stavební úpravy a přístavbu rodinného domu na adrese [redacted] v Českých Budějovicích. Mezi žalobcem a žalovaným byla uzavřena příkazní smlouva ve smyslu § 2430 o.z., na základě které žalovaný působil na stavbě jakožto technický dozor. Podle soudu v řízení sice nebylo žalobcem prokázáno, že došlo k uzavření příkazní smlouvy v tvrzené podobě a ve znění tvrzeném žalobcem, podle soudu není ale tato skutečnost v daném případě podstatná. Příkazní smlouva totiž nemusí být ve smyslu § 559 o.z. uzavřena písemně a z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce a žalovaný se dohodli na tom, že žalovaný bude na stavbě žalobce působit jakožto technický dozor, za což mu žalobce bude hradit odměnu ve výši 9 000 Kč měsíčně a dále odměnu za úspory na stavbě. To, že dozor bude prováděn po celou dobu realizace stavby jako občasný výkon, vyplývá z tvrzení a účastnického výsledku žalovaného i z písemného návrhu příkazní smlouvy podepsaného pouze žalobcem a tuto skutečnost lze mít podle soudu za prokázanou. To, že žalovaný na stavbě působil jako technický dozor, vyplynulo i z výpovědi svědků, zejména matky žalobce, dále [redacted] a [redacted]. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalovaný docházel na stavbu vždy v kontrolní dny, které probíhaly jednou týdně. Zápisy z kontrolních dnů činil žalovaný a zasílal je žalobci. Žalobce se po celou dobu provádění stavby zdržoval v zahraničí, kontrolních dnů se účastnili rodiče žalobce, zejména jeho matka. K předání a převzetí stavby došlo dne 30.10.2018, zápis o předání stavby je kromě zhotovitele podepsán také žalovaným a matkou žalobce. Dne 15.6.2020 reklamoval žalobce u zhotovitele (reklamaci zaslal v kopii i žalovanému) vady díla projevující se v tom, že do domu zatéká a požadoval odstranění této vady. V mezidobí od předání díla v domě nikdo nebydlel, pouze jej občas dojela uklidit matka žalobce. Dne 16.6.2020 se zhotovitel sešel se žalobcem a žalovaným na stavbě a navrhl řešení formou dodatečné izolace páskou TOPFLEX. Dne 18.6.2020 žalobce informoval zhotovitele, že mu dává svolení řešit problém prostřednictvím izolační pásky, ale po konzultaci s odborníkem z firmy BRAMAC to nepovažuje za konečné řešení. Dne 22.6.2020 došlo v místě plnění díla ke schůzce žalobce a zhotovitele, které byl přítomen také žalovaný a znalec Roman Kučera přizvaný žalobcem. Předmětem schůzky byla obhlídka nemovitosti za účelem odstranění problémů se zatékáním. Následně dne 23.6., 24.6.2020 došlo k opravám ze strany zhotovitele (klempířské a pokrývačské práce), dne 29.6.2020 byla provedena zhotovitelem prohlídka tříšložkového komínu a bylo dohodnuto, že se vymění olovený límec komína za nově vyráběný bitumenový. Límec se objednal a výměna proběhla 16.7.2020. Emailem ze dne 16.7.2020 sdělil zástupce zhotovitele žalobci, že tímto považuje věc za vyřízenou. Znalecký posudek zpracovaný Romanem Kučerou a předložený žalobcem vychází ze stavu díla k 22.6.2020, tedy před provedením shora uvedených oprav ze strany zhotovitele. Soud zjistil, že dne 14.6.2021 byla mezi žalobcem a zhotovitelem uzavřena dohoda o narovnání sporných práv týkajících se předmětného díla, na základě které zhotovitel na narovnání zaplatil žalobci částku 20 000 Kč. Pokud jde o námitku žalovaného ohledně zániku nároků uplatněných žalobcem v důsledku dohody o narovnání uzavřené mezi žalobcem a zhotovitelem, tuto soud neshledal jako důvodnou s odkazem na rozhodnutí Ústavního

soudu ze dne 7.10.2014 sp. zn. II. ÚS 2879/14. Učinil závěr o tom, že pokud byla zhotovitelem zaplacená částka 20 000 Kč představující dohodnutou slevu z ceny díla, nezankl tím závazek žalovaného jakožto solidárního dlužníka z titulu odpovědnosti za vady předmětného díla zcela, ale zankl pouze v rozsahu oněch již zhotovitelem zaplacených 20 000 Kč. Pokud jde o nárok žalobce na náhradu nákladů za znalecký posudek zpracovaný znalcem Kučerou a nárok na náhradu právních služeb v souvislosti s reklamací díla žalobcem u zhotovitele, jde podle soudu o nároky z titulu náhrady škody, ohledně těchto nároků není namístě aplikovat ust. § 2630 o.z. týkající se odpovědnosti za vady. Podle soudu není nutné se v daném případě zabývat tím, zda ze strany žalovaného došlo k porušení povinnosti z příkazní smlouvy uzavřené s žalobcem, neboť i pokud by tomu tak bylo, nelze považovat náklady vynaložené žalobcem na zpracování znaleckého posudku a na právní služby v souvislosti s reklamací za náklady vynaložené účelně v souvislosti s uplatněním nároku na náhradu škody. Soud považoval za oprávněný argument žalovaného, že žalobce neuplatnil své nároky proti zhotoviteli ani proti žalovanému včas, z dokazování vyplývá, že vady způsobující zatékání byly vady skrytými, dílo bylo převzato dne 30.10.2018, k reklamaci vad díla došlo až v červnu 2020, ačkoliv žalobci objektivně nebránily žádné důvody v tom, aby vady zjistil dříve a reklamoval je bez zbytečného odkladu od jejich zjištění. V domě nikdo od převzetí díla do března 2020 nebydlel, žalobce byl v zahraničí. V břenu 2020 po svém návratu ze zahraničí vylezl žalobce na střechu domu a zjistil, že tašky na střeše nejsou řádně přichyceny, přesto toto bez jakéhokoliv objektivního důvodu neřešil a reklamoval vady díla až v červnu 2020, kdy podle svého tvrzení zjistil, že do domu na několika místech zatéká. Ze znaleckého posudku zpracovaného Romanem Kučerou vyplývá, že prvky lemování na střeše jsou na sobě položeny bez spojení a utěsnění, přerušeno u tašky, takže do nemovitosti muselo zatékat při každém dešti. Lhůta bez zbytečného odkladu uvedená v ust. § 2629 odst. 1 o.z., v rámci které je nutné uplatnit vady, je lhůtou velmi krátkou, v rádech dnů, maximálně týdnů, ovšem v co nejkratším možném časovém úseku od doby, kdy bylo možné vady objednatelem při dostatečné péči zjistit. Žalobce v domě téměř rok a půl od převzetí díla nebydlel ani nezjistil, aby dům byl v tomto mezidobí prohlížen, matka žalobce v rámci své výpovědi uvedla, že upozorňovala žalobce na to, že se jí střecha nelíbí již v průběhu provádění stavby. Podle znalce do domu zatékalo při každém dešti a z těchto důvodů má soud za to, že žalobce neuplatnil vady projevující se v zatékání do domu v co nejkratším možném úseku tak, jak to vyžaduje ust. § 2629 odst. 1 o.z. (popř. § 2112 o.z.), tedy bez zbytečného odkladu poté, co je mohl zjistit. Podle soudu nelze mít za to, že by v podmínkách České republiky rok a půl nepršelo, že by tak zatékání nemohlo být žalobcem zjištěno dříve. Navíc sám žalobce uvedl, že v březnu 2020 zjistil, že tašky na střeše jsou nedostatečně přichycené, přesto tehdy nereklamoval, aniž by k takovému jednání měl nějaký závažný důvod. Pokud jde o znalecký posudek zhotovený Romanem Kučerou, ten vychází ze stavu díla k 22.6.2020, z provedeného dokazování však vyplynulo, že zhotovitel ještě po 22.6.2020 dílo opravoval a do domu již poté nezatékalo, což potvrdil sám žalobce. Pokud žalobce vynaložil náklady v souvislosti se znaleckým posudkem vycházejícím ze stavu před opravami provedenými zhotovitelem a v souvislosti s právními službami na reklamaci vycházející ze stavu podle takového znaleckého posudku, a navíc reklamacemi uplatněnými ve lhůtě nikoliv bez zbytečného odkladu od doby, kdy mohly být zjištěny vady projevující se v zatékání, nelze mít podle soudu takové náklady za náklady účelně vynaložené, které by měly jít k tíži žalovaného. Tyto náklady nevznikly v důsledku jednání či porušení smluvní povinnosti žalovaného, ale v důsledku jednání žalobce, který nedodržel zákonem stanovený postup, v souladu s nímž měl vady jednak reklamovat bez zbytečného odkladu poté, co měl objektivní možnost je zjistit, dále s ohledem na skutečnost, že zhotovitel byl po reklamaci provedené žalobcem ochoten provést opravy díla, měl žalobce posečkat na provedení oprav ze strany zhotovitele a až poté, co by provedení oprav nevedlo k odstranění vad a zhotovitel již dále plnit odmítl, bylo namístě zadat znalecké posouzení, v rámci něhož by byl zachycen stav díla po opravách provedených zhotovitelem. Z provedeného dokazování totiž nevyplynulo, že by střechou zatékalo i po zhotovitelem provedených opravách a ani znalec Kučera již dílo po provedených opravách neviděl. Pokud jde o náklady vynaložené v souvislosti se smlouvou o dílo uzavřenou

s [REDAKCE], který na střeše domu žalobce činil práce poté, co zhotovitel (CB-STAV spol. s r.o.) další opravy odmítl, ani tento nárok soud neshledal důvodným. Jedná se o nárok z titulu odpovědnosti za vady a žalobce uplatnil vady díla bez zbytečného odkladu, kdy je mohl zjistit, žalovaný tuto námitku neuplatnil, a proto soud žalobci ani tento nárok nepřiznal.

2. Proti tomuto rozsudku se žalobce odvolal s odůvodněním, že se neztotožňuje s právním posouzením soudu o opožděném vytknutí vady zhotoviteli. Dílo bylo od zhotovitele převzato dne 30.10.2018 žalovaným, který měl jako odborný stavební dozor vady zjistit a zhotoviteli vytknout. Skutečnost, že žalovaný zhotoviteli při předání díla vady nevytkl, nemůže být kladena za vinu žalobci, když právě z tohoto důvodu se žalobce domáhá po žalovaném náhrady škody. Žalobce měl v žalovaného důvěru jako v najatého odborníka, jehož úkolem bylo mimo jiné převzít dílo a případné vady vytknout. Matka žalobce nebyla k převzetí díla od žalobce jakkoliv zmocněna, navíc je laik v oblasti stavebnictví, resp. pokrývačství a i kdyby byla oprávněna k převzetí díla, nemohou na ni být kladeny stejné nároky jako na odborný stavební dozor. Žalobce v předmětném domě od 30.10.2018 do března 2020 nebydlel s ohledem na své pracovní nasazení mimo území České republiky. Soud svůj právní názor staví na skutečnosti, že do domu muselo zatékat při každém dešti a žalobcem tedy měly být vady vytknuty dříve. Žalobce možné zatékání do domu před červnem 2020 nijak nerozporuje, uvádí však, že reklamoval u zhotovitele vady bezprostředně poté, kdy je zjistil, a to ve chvíli, kdy se začaly projevovaly na vnitřku domu. Tuto skutečnost, resp. vady zjistil a mohl zjistit až v červnu 2020 po silných deštích. Nepopírá, že do domu mohlo zatékat již v období mezi březnem 2020 a červnem 2020, kdy v domě bydlel, zatékání se v tomto období ale nijak neprojevovalo. Podle veřejně dostupných údajů Českého hydrometeorologického ústavu v červnu 2020 spadl v Jihočeském kraji dvojnásobný až pětinásobný objem srážek než za kterýkoliv jiný předchozí měsíc v tomto roce. Je tedy pravděpodobné, že až po těchto silných deštích se vada projevila na vnitřku domu. Žalobce upozornil zhotovitele na pro žalobce skryté vady v zákonem stanovené lhůtě bez zbytečného odkladu poté, kdy se o nich žalobce dozvěděl, resp. mohl vůbec dozvědět. Žalobce se neztotožňuje s právním názorem soudu, podle kterého měl vady zjistit z názoru jeho matky nebo z laického posouzení o špatném přichycení tašek, když se žalobce nacházel na střeše. Žalobce neměl důvod zpochybňovat závěr žalovaného, který měl smluvní povinnost dílo řádně zkontrolovat vzhledem k jeho odbornosti, dílo za žalobce převzít a případné vady vytknout zhotoviteli. Namítá, že právní závěr nalézacího soudu na základě námitky žalovaného je v rozporu s dobrými mravy a ze strany nalézacího soudu neměla být žalovanému poskytnuta soudní ochrana. Žalobce toto odvozuje s ohledem na skutečnost, že je spotřebitelem, slabší smluvní stranou, která měla důvěru v odbornost žalovaného, které žalovaný zneužil v době, kdy byl žalobce dlouhodobě pracovně mimo území České republiky ke škodě žalobce. Právní povahu smlouvy o stavebním dozoru lze hodnotit jako spotřebitelskou, žalovaný měl povinnost postupovat transparentně v zájmu svého klienta, což neučinil. Pokud jde o závěr o neúčinnosti vynaložených nákladů na znalecký posudek, ze skutkových zjištění soudu a znaleckého posudku vyplývá, že dílo trpělo vadami skrytými pro laika, žalobce neznal a nemohl znát rozsah vad střechy, a proto byl nucen pro řádné uplatnění odstranění vad zjistit jejich rozsah a učinil tak formou vypracování znaleckého posudku. Neztotožňuje se se závěrem soudu, podle kterého měl vyčkat s vypracováním znaleckého posudku po dokončení odstraňování vad zhotovitelem po jejich vytknutí vzhledem k tomu, že zhotovitel byl ochotný dílo opravit. Zhotovitel zamýšlel vady vyřešit instalací izolační pásky, která představovala pouze prozatímní řešení zatékání do domu, v žádném případě ale taková oprava neřešila rozsah závažných vad popsanych ve znaleckém posudku. Znalecký posudek byl účelně vynaloženým nákladem, stejně jako následná oprava střechy ze strany pana [REDAKCE] a vynaložené náklady na právní zastoupení. Namítá, že soud nevyslechl znalce Romana Kučeru, který viděl faktické vady a o těchto zpracoval znalecký posudek před jejich odstraněním, ani [REDAKCE], který dokáže podat svědectví o skutečném provedení krytiny na střeše.

3. Žalovaný nepovažoval odvolání žalobce za důvodné. Poukazoval na skutečnost, že nebylo prokázáno uzavření písemné příkazní smlouvy ani obsah závazku žalovaného jako domnělého stálého stavebního dozoru s tím, že by měl kontrolovat 100 % prací na díle prováděném zhotovitelem a tedy nést i stoprocentní odpovědnost za výsledek jeho činnosti. Žalovaný konal na základě ústní smlouvy jako občasný stavební dozor, konkrétní obsah dílčích závazků zůstal neprokázán. Žalobce pomíjí obvyklou dělbu úkolů na stavebním díle, kdy úplnou odpovědnost nese pouze sám zhotovitel, který dílo provádí, odpovědnost stavebního dozoru je nutné podrobně zkoumat a zjišťovat, zda svou činností konkrétní vadu způsobil. Žalobce přehlíží, že na předmětné stavbě probíhala zcela standardní komunikace mezi všemi zúčastněnými a že způsob provedení díla neurčoval žalovaný jako stavební dozor, ale v zásadě byl určován projektem, podle kterého byl povinen provést dílo zhotovitel, přičemž to byl také zhotovitel, kdo určoval způsob provedení díla v navazujících podrobnostech. Žalovaný tedy byl povinen stavební práce kontrolovat v tomto rámci a nemohl sám o sobě určovat odlišný způsob provedení díla. Pokud vyvstaly konkrétní záležitosti spojené s provedením dílčích částí díla, byly vždy projednány mezi zhotovitelem, žalobcem, žalovaným a autorským dozorem a následně řešeny smluvně formou změnového listu, tedy dohodou mezi žalobcem a zhotovitelem. Žalobce při uplatnění nároku zcela přehlíží právní základ a podmínky, za kterých může stavební dozor být odpovědný za vady na stavebním díle provedeným zhotovitelem, popř. za škodu v této souvislosti. Dílo jako celek bylo provedeno zhotovitelem podle projektové dokumentace, to platí i ohledně střechy. Zhotovitel ani žalovaný jako dozor nemohl sám určit provedení odlišné. Výhrady týkající se rozplechování a způsobu provedení pokládky střešních tašek tedy nebyl vůbec vadou. Pokud by vadou měly být, měly by povahu zjevné vady, která měla být vytknuta již při předání či kdykoliv poté. Vady, které se na střeše skutečně vyskytly, spočívaly v nedostatečném provedení klempířských detailů, kterými docházelo k zatékání do domu, povahou šlo o vady skryté, které nemohl žalovaný jako stavební dozor zjistit. Žalobce nestandardně zadal zpracování znaleckého posudku v době bezprostředně předcházející reklamační opravě, v době, kdy věděl, že problém zatékání bude vyřešen opravou. Zcela nepochopitelně pak po provedení reklamačních oprav začal uplatňovat další nároky z titulu vad, přestože znalecký posudek přezkoumal již neexistující stav střechy před opravou. Zejména tento sled událostí zakládá neúčelnost a iracionalitu úkonů žalobce. Podstatné je, že žalobce se domáhal výlučně znovuzhotovení celé střechy, a to konkrétním jím požadovaným způsobem, tento postup neměl žádnou oporu v právních předpisech, tím spíše, že tyto reklamace nebyly činěny včas, tedy bez zbytečného odkladu poté, co mohla být vada při dostatečné péči zjištěna. Soud prvního stupně učinil relevantní zjištění, že k zatékání docházelo dlouhodobě a výrazně dříve, než byla tato vada vytknuta. Jestliže se žalobce dlouhodobě zdržoval v zahraničí, bylo jeho povinností zajistit tyto povinnosti prostřednictvím jiné osoby. Žalobcem odkazovaná solidární odpovědnost stavebního dozoru podle § 2630 odst. 1 o.z. se vztahuje výlučně k nárokům z odpovědnosti za vadu, nikoliv k náhradě škody. Žalovaný by tedy solidárně odpovídal za uspokojení reklamačního nároku (provedení opravy), nikoliv za škodu, kterou požaduje žalobce. Pokud by byl nárok žalobce posuzován z titulu odpovědnosti za škodu, musel by být naplněn odpovědnostní řetězec ve smyslu § 2913 o.z., tedy porušení konkrétní smluvní povinnosti žalovaného, vznik konkrétní škody a musela by být dána i příčinná souvislost mezi porušenou smluvní povinností a škodou. Žalovaný je přesvědčen, že všechny náklady, které žalobce musel platit a ve kterých spatřuje škodu, nebyly placeny v příčinné souvislosti s jakýmkoliv porušením smluvní povinnosti žalovaného.
4. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací shledal, že odvolání žalobce má náležitosti uvedené v ust. § 205 odst. 1 o.s.ř. Jako odvolací důvod je uveden odvolací důvod podle ust. § 205 odst. 2 písm. c), d), e) a g) o.s.ř. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, přezkoumal odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle ust. § 212, § 212a o.s.ř. a dospěl k následujícím závěrům, se kterými odvolací soud účastníky v průběhu odvolacího jednání seznámil tak, aby jeho rozhodnutí nebylo překvapivé.

5. Podle ust. § 2630 bylo-li plněno vadně, je vzhledem k tomu, co sám dodal, zavázán se zhotovitelem společně a nerozdílně a) poddodavatel zhotovitele, ledaže prokáže, že vadu způsobilo jen rozhodnutí zhotovitele nebo toho, kdo nad stavbou vykonával dozor, b) kdo dodal stavební dokumentaci, ledaže prokáže, že vadu nezpůsobila chyba ve stavební dokumentaci, a c) kdo prováděl dozor nad stavbou, ledaže prokáže, že vadu stavby nezpůsobilo selhání dozoru. Objednatel v pozici věřitele tak může požadovat celé plnění nebo jeho libovolnou část na všech spoludlužnících nebo na kterémkoliv z nich. Osoby uvedené v ust. § 2630 jsou zavázány společně a nerozdílně se zhotovitelem, jejich odpovědnost vzniká ze zákona, nikoliv ze smlouvy. Pokud zhotovitel sám zavázán není, nelze předpokládat vznik závazku na straně další osoby. Odpovědnost za vady je třeba odlišit od odpovědnosti za škodu. Oba tyto závazkové právní instituty mají jiný účel, jsou založeny na rozdílných zásadách a předpokladech vzniku odpovědnosti. Porušení povinnosti splnit řádně závazek je předpokladem odpovědnosti za vady i odpovědnosti za škodu. Za nedostatky vlastního plnění je dána odpovědnost za vady. Teprve jiná újma, která vznikla jako následek vadného plnění, je škodou. Jde o újmu, kterou vyvolaly vady poskytnutého plnění, nikoliv o újmu spočívající ve vadnosti poskytnutého předmětu plnění. Odpovědnost za vady sleduje, aby se nabyvateli dostalo ze závazkového právního vztahu smluvené plnění bez jakýchkoliv vad. Nelze-li toho dosáhnout (např. výměnou věci či její opravou), slouží k finančnímu vyrovnání snížení hodnoty věci vzhledem k její vadě či chybějící vlastnosti sleva. Odpovědnost za škodu sleduje oproti tomu účel, aby byla nahrazena majetková újma vzniklá následkem porušení právní povinnosti nebo v důsledku jiné právem uznané skutečnosti. Z důvodu náhrady škody se nelze domáhat nároků, které vyplývají ze závazků z odpovědnosti za vady. Tyto zásady formuloval Nejvyšší soud již ve svém stanovisku uveřejněném pod č. 12/1989 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, ve kterém dovodil, že pro vztah odpovědnosti za škodu a odpovědnosti za vadné poskytnutí služby platí, že cestou odpovědnosti za škodu není možné dosáhnout odčinění majetkové újmy fyzické osoby spočívající v samotné vadnosti zhotovené věci. Náprava této majetkové újmy může být přiznána vždy jen v rámci odpovědnosti za vady. Při rozlišení mezi tím, kdy má majetková újma povahu vady služby a kdy má povahu utrpěné škody, je třeba dovodit, že zatímco o vadu jde tam, kde újma spočívá ve vadném poskytnutí služby (ve vadnosti poskytnutého předmětu služby), újma, která vzniká jako důsledek tohoto vadného plnění, je škodou. Nejvyšší soud v řadě svých rozhodnutí (ze dne 24.4.2003 sp. zn. 25 Cdo 1618/2001, ze dne 30.8.2005 sp. zn. 25 Cdo 1612/2004, ze dne 23.8.2007 sp. zn. 25 Cdo 2267/2007) dovodil, že majetková újma, která spočívá ve vadném provedení opravy (úpravy), tj. ve vadnosti poskytnutého plnění, je napravitelná jen v rámci odpovědnosti za vady. Žalobce učinil předmětem řízení nárok na náhradu újmy, která mu byla způsobena vadným plněním, nejde tedy o újmu, kterou by vady plnění vyvolaly navenek, např. na jiných věcech či hodnotách žalobce, ale o náklady na odstranění samotných vad díla, ne o reparaci újmy vzniklé z vady věci, ale o nápravu vadného plnění samotného, tzn. o to, aby se žalobci dostalo ze závazkového právního vztahu plnění bez jakýchkoliv vad. Žalobce se domáhá přiznání práva na náhradu nákladů, které vynaložil na odstranění vad díla třetí osobou ve výši 43 270 Kč s příslušenstvím, česká zákonná úprava smlouvy o dílo však nedává objednateli právo možnost vadu odstranit na náklady zhotovitele. Toto právo objednatele odstranit vady díla namísto zhotovitele a na jeho náklady může být součástí smluv o dílo, v daném případě se tak však nestalo. Ust. § 1923 o.z. upravuje práva z vadného plnění, když v případě vad díla o právech objednatele z vadného plnění platí ve smyslu ust. § 2615 obdobně ustanovení o kupní smlouvě (§ 2099 a násl.), ze kterých nelze právo objednatele odstranit vady sám nebo je nechat odstranit a domáhat se na zhotoviteli úhrady takového odstranění, dovodit. Objednatel nemá ze zákona právo odstranit vady sám nebo je nechat odstranit a domáhat se na zhotoviteli úhrady takového odstranění, pokud takový způsob vypořádání práv z odpovědnosti za vady nebyl dohodnut ve smlouvě (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28.2.2013 sp. zn. 33 Cdo 2851/2011, ze dne 15.4.2004 sp. zn. 29 Odo 556/2003). Pokud tedy zamítl soud prvního stupně žalobu co do částky 43 270 Kč, je jeho rozhodnutí věcně správné, ačkoliv odvolací soud má jiný shora uvedený právní názor. Pokud jde o částku 31 350 Kč s příslušenstvím představující náklady vynaložené žalobcem

na zpracování znaleckého posudku znalcem Romanem Kučerou a částku 31 944 Kč s příslušenstvím představující náklady vynaložené žalobcem za právní služby v souvislosti s reklamací vad díla u společnosti CB-STAV, spol. s r.o., jedná se o příslušenství pohledávky podle § 513 o.z., náklady uplatnění práv z vad podle § 1924 o.z. a odvolací soud vychází ze zjištění soudu prvního stupně o tom, že žalobce uzavřel s CB-STAV spol. s r.o. dne 14.6.2021 dohodu o narovnání, ve které se dohodli na zániku sporných práv a jejich nahrazení novými právy a povinnostmi uvedenými v čl. 4. této dohody. Mezi spornými právy, která zanikají a jsou nahrazena právy novými, je i úhrada nákladů [REDAKCE] na zhotovení znaleckého posudku a za službu advokáta. Jedná se o změnu závazku v jeho obsahu, která je založena smlouvou, žalovaný, který ve smyslu ust. § 2630 je vzhledem k tomu, co sám dodal, zavázán se zhotovitelem společně a nerozdílně, účastníkem této dohody nebyl, a proto se účinky tohoto ujednání týkaly pouze společnosti CB-STAV, spol. s r.o. Ústavní soud ve svém rozhodnutí ze dne 7.10.2014 sp. zn. II. ÚS 2879/14 uzavřel, že pokud dojde ke splnění závazku kteréhokoliv ze solidárních dlužníků (tedy včetně toho, jenž byl účastníkem dohody o narovnání), zanikají závazky všech solidárních dlužníků, tzn. včetně těch, kteří se dohody o narovnání neúčastnili. Vzájemné vnitřní vztahy (poměr podílů) mezi těmito solidárními dlužníky zůstávají ovšem nedotčeny. Žalobce se se společností CB-STAV, spol. s r.o. dohodl na zániku nároku na náklady za zhotovení znaleckého posudku a za službu advokáta a splněním závazku z dohody o narovnání zanikl i závazek žalovaného s tím, že vnitřní vztah mezi spoludlužníky zůstává nedotčen. Odvolací soud s ohledem na shora uvedené rozsudek soudu prvního stupně, byť s jiným právním odůvodněním, potvrdil podle ust. § 219 o.s.ř.

6. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalovaný měl v odvolacím řízení úspěch a náleží mu tedy náhrada nákladů, které vynaložil v souvislosti s právním zastoupením, a to za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast u odvolacího jednání dne 25.5.2023), když odměna advokáta byla stanovena z žalované částky částkou 5 340 Kč (§ 7 bod 5 advokátního tarifu) za jeden úkon právní služby. K částce 10 680 Kč nutno připočíst i 2x náhradu hotových výdajů po 300 Kč, tedy částku 600 Kč a náklady za právní zastoupení žalovaného v odvolacím řízení tak celkem dosahují částky 11 280 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o.s.ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Tento rozsudek lze k návrhu vykonat, pokud by povinnosti v něm stanovené nebyly včas a řádně splněny.

České Budějovice 25. května 2023

JUDr. Iveta Jiříková v.r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Hanušová.